

12.

Земя —

ти помнишъ

дни безброй —

години — вѣкове

и вѣкове — епохи

и презъ епохитѣ —

едно човѣчество

въвѣ походи
и кървавъ бой
за хлѣбъ,
за правда
и отечество.

Веднажъ ли съ мечъ

си ти заграбвана?

Веднажъ ли бѣше поругана?

На огънь —

гладъ

и смуть

веднажъ ли си обречана —

земя —

обичана

като жена любима

и въ миренъ трудъ

орана

и засѣвана —

съ любовъ

възпѣвана

земя!